

# מלחמה - אתחלתא דנאולה (מנילה יז'עב)

# מלחמה שלום

תיבה אחר תיבה בסוד אחדות הבריא

## אהרן

### מכח התורה שעליו נאמר וְכָל נְתִיבָתֶיהָ שְׁלוֹם

ועומק הדבר שעשה שלום בין ישראל לאביהם שבשמים, הוא בחינת כח התורה שמחברת בין ישראל לאביהם שבשמים. וכמ"ש במדרש (תנחומא, פנחס א), וז"ל, לְכָן אָמַר הַנְּנִי נִתֵּן לֹא אֶת פְּרִיטִי שְׁלוֹם (במדבר כה, יב), גדול השלום שנתן (הקב"ה), שאין העולם מתנהג אלא ע"פ השלום, והתורה כולה שלום, שנאמר (משלי ג, יז) דְּרָכֶיהָ דִּרְכֵי נֵעַם וְכָל נְתִיבָתֶיהָ שְׁלוֹם, אם בא אדם מהדרך שואלין לו שלום, וכן בשחרית שואלין לו שלום, ובערב שואלין לו שלום, וקוראין ק"ש וחזרתין בשלום 'הפורס סוכת שלום', ובתפלה חזרתין 'המברך כו' בשלום' וכו', עכ"ל. והבן, שכל שלום אלו בכל חלקיו ובחינותיו, הוא מכחו של אהרן, הן בעוה"ז והן בעוה"ב.

**ושורש** הדבר בתוכו עצמו, שתיקן אהרן את האש וחוס של כעס, שהוא שורש המלחמה. על ידי שהביא שלום לעולם, היפך הכעס, ונעשה שלום בין האש למים.

### וַיִּשְׁמַע הַכֹּנַעֲנִי מִלֶּלֶךְ עֶרְד, שִׁמְעָה שִׁנְסַתְלַק אֶהָרֶן

ולכן מיד כשמת אהרן, ושמע הכנעני על כך, יצא למלחמה עם ישראל, כמ"ש (ראש השנה ג ע"א), וז"ל, דְּכָתִיב (במדבר כא, א) וַיִּשְׁמַע הַכֹּנַעֲנִי מִלֶּלֶךְ עֶרְדָּה מִה שִׁמְעָה שִׁמְעָה שִׁמְעָה שִׁמְעָה וְנִסְתַּלַּק אֶהָרֶן וְנִסְתַּלַּק עֲנִי כְבוֹד, וכסבור ניתנה רשות להלחם בישראל, עכ"ל. אולם אהרן עלה לעשות שלום בפמליא של מעלה (וזה"ק אמור פח ע"א).<sup>1</sup>

### אהרן - בְּשָׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר הִלֵּךְ אֶתִי

על אהרן כתיב (מלאכי ב, ה - ו), פְּרִיטִי הִנֵּיתָה אִתּוֹ הַסִּיִּים וְהַשְׁלֹם וגו' בְּשָׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר הִלֵּךְ אֶתִי וְרַבִּים הָשִׁיב מַעְוֹן. ולימדו אותנו רבותינו (אבות א, יב), וז"ל, הוֹי מִתְלַמִּידוֹ שֶׁל אֶהָרֶן, אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם, עכ"ל. והרי מבואר להדיא עניין השלום באהרן הכהן. וכמה פנים מצינו בכח השלום של אהרן, כדלקמן.

### וַיָּכֻפּוּ אֶת אֶהָרֶן שְׁלֹשִׁים יוֹם, שְׁהִיָּה מִשְׁכִּין שְׁלוֹם

**שהיה** משכין שלום בין איש לרעהו, כדאיתא בפרקי דרבי אליעזר (פי"ז), וז"ל, לֹאֶהָרֶן גָּמְלוּ הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים חֶסֶד, שנאמר (במדבר כ, כט) וַיָּכֻפּוּ אֶת אֶהָרֶן שְׁלֹשִׁים יוֹם וגו'. למה, שהיה אוהב שלום ורודף שלום, ועובר במחנה ישראל בכל יום ונותן שלום בין איש לאשתו, ובין איש לרעהו. ולפיכך גמלו לו חסד כל ישראל, עכ"ל.

### וְרַבִּים הָשִׁיב מַעְוֹן ע"י מִידַת הַשְׁלֹם

וכן היה מקדים (רודף) שלום אפילו לרשעים, ומונע אותם מחטא, כמ"ש בילקוט שמעוני (חקת רמז תשסד, כ כט), וז"ל, ולא עוד, אלא שהיה רודף שלום, שנאמר (מלאכי ב, ו) בְּשָׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר הִלֵּךְ אֶתִי, ומה ת"ל וְרַבִּים הָשִׁיב מַעְוֹן, מלמד כשהיה אהרן מהלך בדרך, אם פגע באדם רע או רשע, נותן לו שלום, למחר ביקש אותו האיש לילך ולעבור עבירה, אמר 'אוי לי איך אשא פני ואראה את אהרן, בושתי הימנו שנתן לי שלום', ונמצא אותו אדם מונע עצמו מלילך לעבירה, עכ"ל.

**ויתר** על כן אמרו (תנא דבי אליהו רבה פרשה יד), וז"ל, אֶהָרֶן [אחינו] שנתכוון ועשה שלום בין ישראל לאביהן שבשמים, ובין ישראל לישראל, ובין ישראל לחכם, ובין חכם לחבירו, ובין אדם לחבירו, ובין איש לאשתו, עכ"ל.<sup>2</sup>

<sup>1</sup> ועיין זוהר הקדוש (אמור פח ע"א) שהעלהו הקב"ה לעשות שלום בפמליא של מעלה, וז"ל, דכל יומיו דאהרן הוה משתדל לאסגאה שלמא בעלמא, ובגין דארחוי כך סליק ליה קודשא בריך הוא להאי למיעל שלמא בפמליא דלעילא, עכ"ל.

<sup>2</sup> כדאיתא בגמרא (פסחים צט ע"ב), וז"ל, אמר רבי אלכסנדר: כל העוסק בתורה לשמה משים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה, שנאמר (ישעיהו כו, ה) או יִקְוּ בְּמַעוֹזֵי יְעֻשָׁה שְׁלוֹם לִי שְׁלוֹם יְעֻשָׁה לִי, עכ"ל.

<sup>3</sup> וכן אמרו (דברים רבה ו א) גם איש שלומי אֶשְׁרֵי בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל לֶחֶם הַגָּדִיל עָלָי עֶקֶב (תהלים סא, י), מהו גם איש שלומי, זה אהרן שמשים שלום עלי (משה), שנאמר (במדבר י, יו) וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם. אֶשְׁרֵי בְּטַחְתִּי בּוֹ, בשעה שעצר את מלאך המות, מנין, שנאמר (שם יז, יו) וַיָּשֶׁב אֶהָרֹן אֶל מֹשֶׁה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמַּגֵּפָה נִעְצָנָה. והרי שאהרן עצר את מלאך המות שבה לעשות מלחמה עם ישראל, והרי שכל אהרן להפקיע מלחמה, ולברכו לשלום.

<sup>4</sup> עיין מגלה עמוקות (שמות ד"ה בווהר חדש) דברים נפלאים. ועיין במאמרי המבט הפנימי ערך עמוד ענן, להרחבה.